

וכששאלו את הרב מאפטא מה רואה על כך לכבד כל כך את הרבי מרוז'ין ולהלא לא שנה מימיו ולא קרא ואין שומעים ממנו שהוא גדול בתורה, השיב הצדיק הישיש:

„מצאנו באגדת בראשית פ' פ"ג: „לעתיד לבוא עתידין הכל להיות תמהין כנגד מי ששמעו להקב"ה ואומר מה הוא כך פלוני שישב ולא שנה מימיו ולא קרא והרי הוא יושב עם האבות ומסית עמהן והקב"ה אומר להן מה לכם תמהין? לא זכו אלו אלא מפני ששמעו לי בחייהן". „ומה אתם רוצים? הלא המדרש כיון אל הרבי מרוז'ין" — סיים הצדיק מאפטא.

וכך היה לו הצדיק מאפטא לחומה ומגן נגד כל הקיט-רוגים ודברו של הצדיק מאפטא היה נשמע ונתקבל.

כל הקטרוגים נגדו מתנפצים כשרואים בין חסידיו גדולי תורה כמו הגאון ר' שלמה דרימר מסקאלא בעל שו"ת „בית שלמה" ו„ישרש יעקב" על מסכת יבמות. ובחלק יו"ד מתשובותיו בסימן קכ"ה הוא משיב תשובה מענינת להרבי מרוז'ין. כידוע היה הרבי מרוז'ין נשיא כוללי ארץ ישראל בשעתו. וכך כותב אליו הגאון הנ"ל: „...ועל דבר אשר הודיעני כבוד הרב הצדיק הקדוש שיחי' שמכתב קדשו מהעובדא שחכמי הספרדים וליטא רצו להקריב בערב פסח העבר קרבן פסח בטומאה וכו'..."

בין חסידיו החשובים נחשב גם הגאון ר' יוסף לאנדא אבד"ק יאסי בעל שו"ת „ברכת יוסף". הוא העריץ את הצדיק מרוז'ין ומכנהו בשם „אור ישראל וקדושו", כפי שרואים את זאת ממכתב שנדפס בספר „ברכת יוסף" יו"ד סימן י"א. גם הצדיק מרוז'ין העריך מאד את הגאון מיאסי ופנה אליו בשאלה, כפי שאנו מוצאים בהקדמה ל„ברכת יוסף" הכתובה בידי בנו